

Ved lov nr. 424 af 13. juni 1990 blev det forhindret, at ægtefæller kan opnå en skattefri rentegevinst ved at selvangive indkomsternes fordeling mellem sig forkert og senere ved en ansættelsesændring kræve denne urigtige fordeling rettet. Rentegevinsten opstod, fordi den nedsatte skat hos den ene ægtefælle blev forrentet med 1 pct. pr. måned, mens den øgede skat hos den anden ægtefælle ikke blev forrentet. Det blev dengang ved fremlæggelsen af lovforslaget anført, at man anså dette lovindgreb for en midlertidig foranstaltning, indtil der ved ny lovgivning blev fastsat regler, der generelt forhindrede misbrugsmuligheden ved den nuværende asymmetriske forrentning.

Lovforslaget går ud på at skabe symmetri, således at beløb, som den skattepligtige skal betale i anledning af en ansættelsesændring forrentes med samme rentesats, som beløb den skattepligtige modtager i anledning af en ansættelsesændring.

Den symmetriske forrentning ved ansættelsesændringer er i forslaget udarbejdet således, at renten beregnes fra den 1. oktober i året efter indkomstårets udløb for personer og fra den 1. november for selskaber og foreninger m.v., uanset om skatteansættelsen nedsættes eller forhøjes.

Det er kun beløb fremkommet ved ansættelsesændringer, der foreslås forrentet symmetrisk. Langt den overvejende del af skatteansættelserne bliver ikke ændret og vil således ikke være omfattet af forslaget.

Når det kun foreslås at forrente skyldige skattebeløb fremkommet som følge af en ansættelsesændring - men ikke restskat pålignet ved en førstegangsansættelse - er det begrundet i, at langt hovedparten af alle ansættelser er foretaget før forrentningstidspunktet begynder, samt det forhold at den skattepligtige kan være uden indflydelse på, at årsopgørelserne først udskrives på et senere tidspunkt.

Fristen for at afslutte førstegangsansættelserne vil efter forslaget fortsat være 1. oktober for personer og 1. november for selskaber. Såfremt der fremkommer overskydende skat ved en førstegangsansættelse efter disse tidspunkter, forrentes den overskydende skat med rentegodtgørelsessatsen på 0,6 pct., mens restskat - ligesom efter gældende regler - ikke foreslås forrentet.

Indførelsen af en symmetrisk forrentning foreslås tillagt virkning fra og med indkomståret 1998. Det vil sige, at der ikke pålægges renter, hvis en ændret årsopgørelse vedrørende indkomståret før indkomståret 1998 medfører, at der fremkommer en restskat eller yderligere restskat, eller at overskydende skat nedsættes eller bortfalder.

3. Procenttillæg på restskat m.v.

Procenttillægget på restskat pålægges personer i

tilfælde, hvor der opnås kredit ved først at betale en del af skatten efter indkomstårets udløb. Restskat, der indbetales senere end 1. juli i året efter indkomståret, pålægges i dag et procenttillæg på henholdsvis 7 pct. og 8 pct.

Begrundelsen for de to procenttillægssatser på henholdsvis 7 pct. og 8 pct. er, at der er forskel på kredittiden for den del af restskatten, der pålægges 8 pct., og kredittiden for den del, der pålægges 7 pct. 8 pct.-tillægget pålægges restskat mindre end et grundbeløb på 10.000 kr., der indregnes i de foreløbige skatter for det følgende år. 7 pct.-tillægget pålægges den overskydende del af restskatten, der opkræves i tre rater, typisk i september, oktober og november.

Restskat under et grundbeløb på 10.000 kr. skal altid indregnes i det følgende års skat, såfremt der ikke sker frivillig rentefri indbetaling inden 1. juli. Skatteyderne kan altså ikke vælge, at indbetale hele restskatten i tre rater i september, oktober og november, og derved kun betale 7 pct.-tillægget.

Der kan opnås væsentlige administrative forenklinger ved kun at have én procenttillægssats på restskat. Det foreslås derfor, at procenttillægget på restskat i alle tilfælde skal være 7 pct.

For restskatter under indregningsgrænsen svarer et procenttillæg på 7 pct. til en effektiv før skat-forrentning på ca. 6,4 pct. p.a., når der regnes med helårlig rentetilskrivning, en kredittid på 2 år og en skattesats på 46 pct. Tillægget på 7 pct. for restskatter over indregningsgrænsen svarer til en før skat-forrentning på ca. 9,8 pct. p.a. med en gennemsnitlig kredittid på 470 dage. Det skønnes, at dette renteniveau vil bevare skatteydernes incitament til frivilligt at indbetale restskat inden 1. juli, hvor indbetaling af restskat indtil 25.000 kr. ikke pålægges renter. Dermed bevares procenttillæggets positive virkning på restanceinddrivelsen.

I forbindelse med nedsættelsen af procenttillægget på restskat foreslås procentgodtgørelsen vedrørende personers overskydende skat nedsat fra 4 pct. til 3 pct. Procentgodtgørelsen svarer herefter til en før skat-forrentning på 6,7 pct. p.a., når det lægges til grund, at staten gennemsnitligt har den overskydende skat til rådighed i 10 måneder.

Tilsvarende foreslås en regulering af procentgodtgørelsen for selskabers overskydende skat, så godtgørelsen nedsættes fra 7 pct. til 6 pct. Dette er i overensstemmelse med regeringens tilkendegivelse, som den fremgår af tillægsbetænkningen til lovforslag L 41 vedrørende udvidelse af acontoskatteordningen for selskaber m.v.

Endelig foreslås det, at tillægget ved frivillig indbetaling af acontoskat ændres fra 2 pct. til 1,5 pct. Frivillige acontoskatbetalinger inden 20. marts til-